

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.
POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECIEJ ORAZ MODOM.

Opis Rycin.

(Dokończenie do N-ru 7-go).

Ryc. 40 i 113. Elegancki spacerowy kostium, dla osób bardzo szczupłych, w nowym zupełnie guście czysto paryżkim. Może być z lekkiej welnianej lub czarnej jedwabnej materii. Spódniczka ma tylko 3 lokcie szerokości, oszyta jest u dołu dwiema fałbankami plisowanymi. Na tej spódniczce dają się zmarszczenia w dwóch miejscach, od góry 4 łokce, a 8 cent. szerokości, dolne 10 cent., fałbanka zaś 25 cent. jest szeroka w fałdy układana. Tylny bryt daje się gładki, raz podpięty. Staniczek marszczoniami z przodu i z tyłu ubrany, na wstążkę poniżej stanu jest związany. Ten kostium najładniej wygląda, z materii jedwabnej zrobiony, która też latem bardzo będzie noszona. Ryc. 13 przedstawia plecy ubrania.

Ryc. 50. Woreczek z szarego płótna, ozdobiony tak jak fartuszek ścięciem łańcuskowym, do sznura od bielizny, który najczęściej pozostawiony na górze, podpada zakurczeniu a tem samem i zniszczeniu.

Ryc. 51. Woreczek do koleczków od bielizny, znanych tylko gospodyniom wiejskim. Przy wieszaniu bielizny na świeżem powietrzu, koleczki takie są niezbędne, gdyż za łada silniejszy podmuch wiatru, mniejsze, lub łajszsze sztuki spadają na ziemię. Przytwierdzenie więc do sznura takimi koleczkami, jest rzeczą nader pożyteczną i w wielu jeszcze miejscach praktykowaną.

Ryc. 59. Sposób wykonania ścięgu gobelinowego na grubych spilkach lub drutach. Jeżeli desek przeznaczony do wykonania nie jest zbyt duży, to jest nie przenosi paru cent., natenczas zbyteczne byłoby wzywianie materiału w krosienka. Przy większej jednak robocie jest to niezbędne. Na wykonanie więc krawczyku ryc. 60, bierze się atlas, biały lub czarnego odpowiednią długość i szerokość, układa się na nim pierwszą spilkę, którą zaraz należy przyrównować lekkim ścięgiem na dwóch przeciwnych końcach. Następnie na wóół przedzielną żelazną, haftując się desek, licząc dwa proste, jak

Ryc. 1. 'Okręcie wiosenne „Borusia.” Krój fig. 1—3.

to wskazują rycina, ścięgi, na jeden krzyżyk zwieczajnej. Ponieważ przy robocie gobelinowej, rzędami wykonują się ścięgi, należy wybierać takie desenie, które nieobyt wiele mają kolorów i cieni, gdyż obfitość w tej mierze, utrudnia tylko robotę. Po zapełnieniu więc pierwszej igły, przykładą się drugą, i tak postępując aż do końca, wyszywa się desek. Następnie przeważa się robotę na lewą stronę i gamuje gęstą gumą, nie wzmijając spilek, aż po zupełnem zaschnięciu roboty.

Ryc. 65. Torba dla dzieci chodzących do szkoły, jako dogodna schowanie śniadania. Wykonana jest z ceraty, a podbita w środku posnową fałbanką i ozdobiona posnową tasiemką. Wyszycie imienia dziecka, łańcuskowym ścięgiem przyrządza jedną stronę.

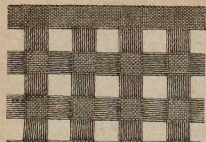
Ryc. 69. Kapa z kwadratów gipiowych i pasów muslinowych. Kwadraty robią się z białych cienkich nici i mogą być wyszyte jedwabiem złotym podług ryc. 72. Ryc. 70 i 71 wskazuje sposób wykończenia. Ryc. 74 koronka, którą się brzegi wyszywają a 75 mniejsze kwadraty.

Ryc. 90. Suknia do żaloby z czarnego kaszmiru z naszyciem z angielskiej krepy. Tyłne ubranie spodnicy wskazuje ryc. 9. Bok zaś kostiumu wskazuje ryc. 10. Mnisze to wzory przed sobą, łatwo cały kostium wykonać się daje, tembardziej że nauka kroju powszechnie zaczyna być znaną, do czego nieprzerastający namawiać czytelników, aby mając naukę to ułatwioną, postarały się o jej nabycie.

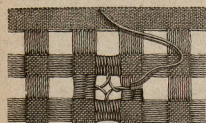
Ryc. 91. Suknia do żaloby z czarnego kaszmiru. Przód spodnicy z przodu fałbankami drobnemi zagarniowanymi podług ryc. 11. Poloneza, której plecy wskazuje ryc. 12, kraje się zwykłą formą paltotową i zdobli sznurkiem grubym; całosc bardzo praktyczna na ulice.

Opis Rycin do N-ru 9.

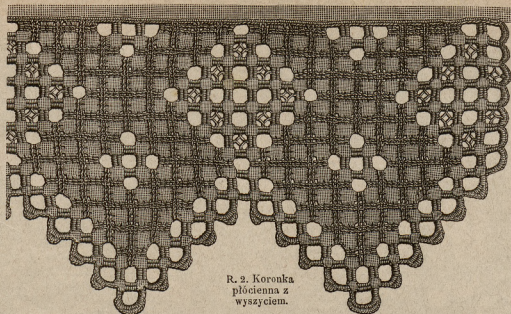
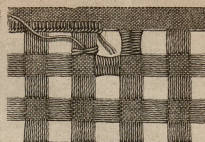
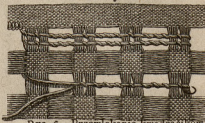
Ryc. I. Okrycie wiosenne z czarnego atlasu z bogatą koronką, pasmanteriją i frondami i listkami przybrane. Kraje się podług figury 1 do 3, łącząc podług fig. jednogznych i rękawy podbija podszewką kolorową jedwabną; rycina wskazuje dekladę wykonanie.

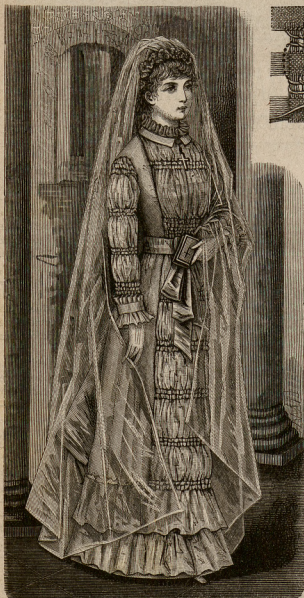
Ryc. 3. Wyszwane płótno do ryc. 2.

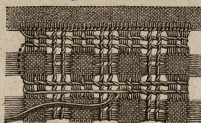
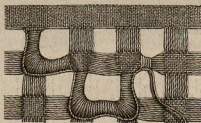
Ryc. 5. Zarabiany ścieg do ryc. 2.

R. 2. Koronka
płócienna z
wysyciem.Ryc. 4. Sposób obrabiania kwadracików
do ryc. 2.

Ryc. 6. Przewlekanie kwadracików.

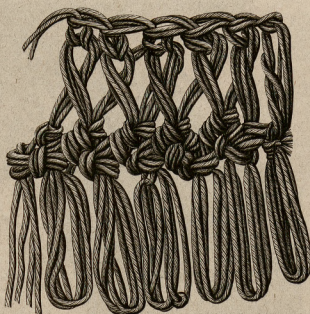
Ryc. 10. Ubranie do Komunii, krój fig. 64—67.

R. 7. Ścieg krzyżowy
do ryc. 2.R. 8. Ścieg festonowy
do ryc. 2.

Brzozi dziergają się zwyczajnym sposobem. Koronka taka lub wszywka, służy do przescieradeł lub kap.

Ryc. 9. Frendzla robiona z potrójnej włóczki szydełkiem bardzo grubym, na widelkach, które w środek się wkładają.

Ryc. 10. Ubranie do pierwszej Komunii z muszliny białego lub kaszmiru. Przód i rękawy

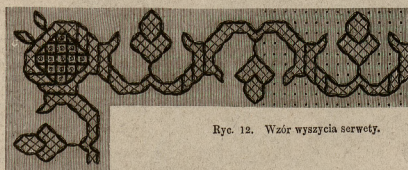

Ryc. 9. Frendzla do ryc. 17.

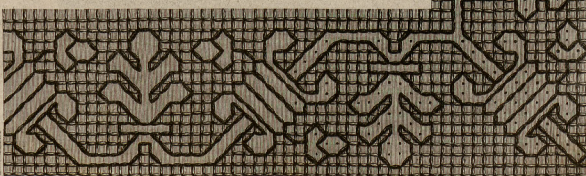

Ryc. 11. Płaszcz od deszczu dla młodej pаниenki, krój fig. 45—53.

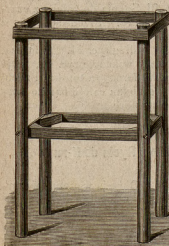
Ryc. 2—8. Koronka z płótna wysnuwanego. Na wykonanie tej koronki bierze się 21 cent. szeroki kawałek płótna i angielskie nici N. 28. Wykonanie wskazuje dokładnie ryciny 3—8.

Ryc. 12. Wzór wyszycia serwet.

Ryc. 13. Szeroki szlak do wyszycia serwet i obrusów.

Ryc. 14. Spód stołu ryc. 17.

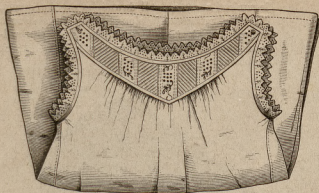
R. 15. Spodni blat do stołu ryc. 17.

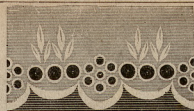
R. 16. Wierzchni blat do stołu.

w bułki złożone, sukienka formą gabryjeli kraje się podług fig. 54—57.

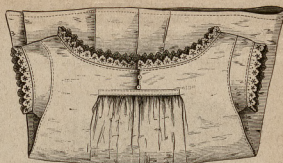
Ryc. 12. Płaszcz od deszczu dla młodej pаниenki, z koricą w kratkę, zapięty na podwójny rząd guzików, obstębnowya się w okolo; fig. 45—53 wskazuje krój dokładny.

Ryc. 48. Koszula dla dziewczynki od 8—10 lat, krój fig. 35—37.

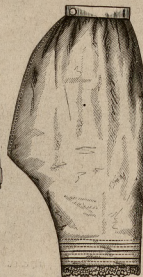
Ryc. 47. Zapięcie haftowane.

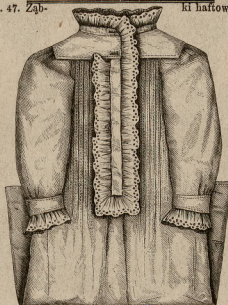
Ryc. 49. Koszula dla dziewczynki od 3—5 lat, fig. 33—34.

Ryc. 53 i 54. Paltocik dla dziewczynki od 9—11 lat, krój fig. 16—23.

Ryc. 51. Majteczki dla dziewczynki od 8 do 19 lat, krój fig. 39 do 40.

Ryc. 50. Koszula nocna.

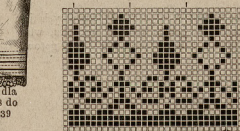

Ryc. 52. Majteczki dla dziewczynki od 3 do 8 lat, krój fig. 38.

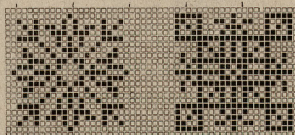

Ryc. 55 i 56. Paltocik dla chłopczyka od 10—12 lat, fig. 24—29.

oczyszczone dobrze, w talerzyki pokrajając, wodą nalać, gotować, ale nie nadto miękko; małych cebulek w masie młodem usmażyć; gdy będą miękkie wyjąć, do karpia włożyć, w tenże samem masie mąką zarumienić, sos nią zapalić; winę dozwona karpia, w rękul porządnie włożyć i wyżej wspomnianym smakiem nalać, dodać krew z octem, wina czerwonego w proporcji wielkości karpia, albo sok z cytryny całej, cukru zru-

Ryc. 57. Szczegół do ryc. 42.

Ryc. 58. Szczegół do ryc. 42.

mienionego, cynamonu, pieprzu, ziela angielskiego, imbiru potrosze, skórki cytrynowej drobno pokrajanej, migdałów i rodzenków dużych: wszystko to razem na wolnym ogniu gotuj, a gdy już gotowe, wydaj. Kiedy karp ma być zastadzony na zimno, to lina parę dzwonek w gotowaniu dodać, aby się sos prędzej zgęstalał.

Legumina Auf-lauf.

Dwie szklanki mleka, kubek od filiżanki mąki, 5 jaj

Ryc. 59 i 60. Suknia wizytowa z kaszmiru i materji fig. 63—65.

Ryc. 61. Poloneza fig. 6—11.

Ryc. 62 i 63. Suknia spacerowa z czarnego kaszmiru.

całych, wymieszać wszystko razem i robić jak następuje: Włożyć w rądel niewielką łyżkę masła i rozpuścić na ogniu, parę łyżek tej zaprawy wlać, postawić na ogniu żeby się ścięła; znowu tego co pozostało połowę wylać do rądla, niech

legumina, zaraz na stół dawać, bo prędko opada. Najlepiej próbować ją słomką; gdy ta się sucha wyjmują, znak że upieczona legumina; gdy wilgotna, to jeszcze surowa; trzeba w kilku miejscach próbować.

Ryc. 64. Kapelusze dla młodych panienek.

Ryc. 65. Kapelusze ze słomki.

się troszkę znieć: włożyć wtedy krajanych jabłek w środek lub jakich konfitur bez soku, wlać resztę zaprawy i na żar postawić. Gdy gotowa

Ryc. 66. Kapelusze z dziećmi.

Ryc. 67. Okrycie wiosenne. Ryc. 68 i 69. Suknia domowa. Ryc. 70. Kostium z atlasu wełnianego. Ryc. 71. Sukienka dla dzieci od 3—5 lat. Ryc. 72. Mantyla z Jago.

Do dzisiejszego N-ru dotacza się: dla Edycyi I-ej Tablica kroju; zaś dla Edycyi II-ej Tablica kroju i Dodatek powieściowy, „...Między Wróty... 2.

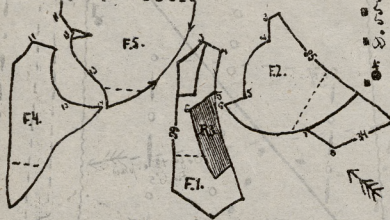
Дозволено Цензурою. Варшава 17 Февраля 1881 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elekoralna Nr 14.

Redaktorka i Wylawczyni Marya Ratyńska.

1881 ROK.

Fig. 1. Przód. 2. Płecy z rękawem. 3. Spodnia część rękawa.

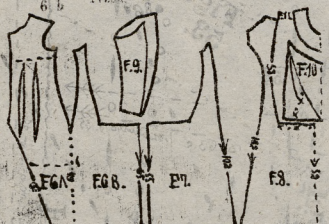

ii. Mantyla, rye. 70. — — — —

Fig. 4. Przód. 5. Płocy z robakami.

III. Poloneza, rytm 6/8, $\kappa \cdot \kappa \cdot \kappa \cdot \kappa \cdot \kappa$

Fig. 5 a) Prizol.

7. Boczek. 8. Plecy. 9. Rękaw. 10. Kap

urek. 11. Koźnierzyk

Długość formy nie pozwala całej jej umieszczyć dlatego potrzeba fig. 6a i 6b przypuścić stosując do fig. 7 t. j. boczku.

IV. Długa poduszka, ryc 41. -----

Fig. 12a. Poduszka do 10 części.

12 b. Zmniejszona.
V. Książczyk dla dziecka małego.

Fig. 13. Przód.

14. Ptery.

15. Rękaw.

VI. Pałtocik dla dziewczynki od 8—10 lat
Fig. 16. Przód

Fig. 16. Przód.
17. Boczek.

18. Plecy.

19. Część faldowana.

20. Wierzchni rękaw.
21. Spód rękawa

22. Kapturek.

23. Kołnierzyk.

VII. Palcocik dla chłopczyka od 10—12 lat.
Fig. 24. Długość

Fig. 24. Przed.
25. Plewy

26. Rokaw.

27. Kołnierzyk.

Desenie.

Fig. 28. Serweta z płotna

29. Kañ na parasolke, 19

Fig. 29

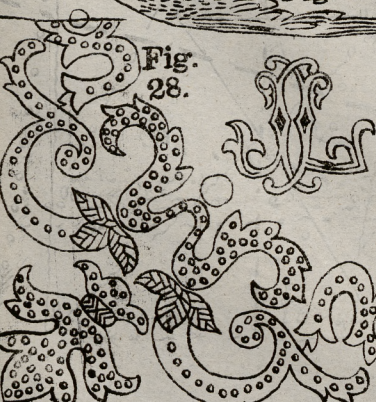

Fig.
28.

